

John J. Beckers

De Paardenwei

OP ZOEK NAAR HET PAARDENPARADIJS

Les Vergnes
2022

Copyright@JohnBeckers
ISBN 9789403651026

Oorspronkelijke titel:

The Horse Meadow
In Pursuit of Equine Happiness
John J. Beckers
2020

Noot voor de lezer

Dit verhaal stoelt op ware gebeurtenissen uit het leven van de schrijver. Ze zijn vanuit zijn herinnering zo waarheidsgetrouw mogelijk opgeschreven. De dialogen komen overeen met het karakter en de uitdrukkingswijze van de genoemde personen. De naam van de meeste van hen zijn gewijzigd om hun privacy te respecteren.

Sommige internationale paardentrainers zijn bij hun echte naam genoemd om educatieve en inspirerende redenen.

Dit boek bevat verschillende hoofdstukken over weiden paardenbeheer. Deze zijn bedoeld om de lezer te inspireren om hier meer onderzoek naar te doen.

Het omgaan met paarden houdt altijd een zeker risico in voor het welzijn van het paard en de begeleider. De auteur aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid voor de gevolgen van mogelijke handelingen van lezers naar aanleiding van de inhoud van dit boek.

Inhoudsopgave

Noot voor de lezer	3
HET PAD	9
JAAR 1	11
HERFST	11
<i>STAL TE HUUR</i>	11
<i>RIANA</i>	13
<i>DE MONTAIGNES</i>	14
<i>DE PAARDENWEI</i>	15
<i>OMHEININGEN</i>	16
<i>PADDOCK PARADISE</i>	19
<i>KURT</i>	21
<i>HET GRAS</i>	22
<i>BORG</i>	23
<i>HET OPKNAPPEN VAN DE WEI</i>	24
H(ORSE)-DAY	27
<i>DE ZADELKAMER</i>	29
<i>PAARDENPRAAT</i>	31
<i>PAARDENPRAAT - HET LEIDTOUW</i>	33
<i>PAARDENPRAAT - DE ZWEEP</i>	35
<i>PAARDENPRAAT - HET BREKEN VAN HET PAARD</i>	37
WINTER	39
<i>HOOI</i>	39
<i>HOOI STAPELEN</i>	42
<i>MAT</i>	43
<i>SNEEUW EN VORST</i>	44
<i>BLOOTVOETS</i>	45
<i>MIKE</i>	45
<i>PAARDENPRAAT - PAARDRIJDEN</i>	47
<i>PAARDENPRAAT - GEEN HOEF, GEEN PAARD</i>	50

LENTE	55
<i>HET BEMESTEN VAN DE WEI</i>	56
<i>STAAT VAN DE WEI</i>	59
<i>PAARDENPRAAT - AANDACHT</i>	61
<i>PAARDENPRAAT - RESPECT</i>	63
ZOMER	69
<i>PAARDENVLIEGEN</i>	69
<i>DE KRUIWAGEN</i>	71
<i>PAARDENPRAAT - DANSEN MET PAARDEN</i>	74
<i>PAARDENPRAAT - HET BIT</i>	76
JAAR 2	81
HERFST	81
<i>BEMESTING</i>	81
<i>HET ROODBORSTJE EN DE BUIZERDS</i>	83
<i>PAARDENPRAAT - HORSE PLAY</i>	84
<i>PAARDENPRAAT - DE ONTMOETING</i>	87
WINTER	93
<i>DE DOOD VAN EEN PAARD</i>	93
<i>PAARDENPRAAT - ROUW</i>	97
<i>PAARDENPRAAT - HET IDEALE PAARD</i>	99
LENTE	101
<i>OP ZOEK NAAR EEN NIEUW PAARD</i>	101
<i>DE FIVE NATIONS RANCH</i>	102
<i>PAARDENPRAAT - DE PERFECTE MATCH</i>	107
<i>TRANSFER</i>	110
<i>PAARDENPRAAT - DE AMERIKAANSE QUARTER</i>	111
<i>PAARDENPRAAT - OP DE KNOPPEN DRUKKEN</i>	112
ZOMER	115
<i>HITTE, GEEN REGEN</i>	115
<i>BALANS VINDEN</i>	116
<i>PAARDENPRAAT - ADEMEN</i>	120
<i>PAARDENPRAAT - DE RECHTE LIJN</i>	122
JAAR 3	127
HERFST	127
<i>EEN ONGELUK ...</i>	127

<i>PAARDENPRAAT</i> - THE BRIDLE HORSE.....	131
<i>PAARDENPRAAT</i> - RECHT VOORUIT	135
WINTER.....	139
<i>PAARDENPRAAT</i> - DE ROUND PEN	139
<i>PAARDENPRAAT</i> - OPZADELEN.....	142
LENTE	145
<i>PAARDENPRAAT</i> - GIFTIGE PLANTEN.....	151
<i>PAARDENPRAAT</i> - DE SPOREN	152
<i>PAARDENPRAAT</i> - ANGST	154
ZOMER.....	157
<i>WEI 2</i>	160
<i>LEADER OF THE PACK</i>	164
<i>VERTROUWEN</i>	167
<i>PAARDENPRAAT</i> - OP DE TRAILER ZETTEN	169
<i>PAARDENPRAAT</i> - BIJ TWIJFEL NIET INHALEN.....	172
VINHA DA PUERTO	175
<i>DEEL 1</i>	175
<i>DEEL 2</i>	177
DANKWOORD.....	179

HET PAD

Paarden zijn schepselen van de natuur. Ze leven in het heden en wanneer het heden verandert, passen de paarden zich aan. De meeste veranderingen in de natuur zijn in wezen cyclisch. De zon komt op, de zon gaat onder, de maan komt op, de maan neemt af. Weerpatronen ontwikkelen zich tot seizoenen en seizoenen blijven terugkeren. Hoewel de westerse mens weinig geduld heeft met seizoenen, omdat ze de zogeheten vooruitgang kunnen belemmeren, is er overvloedig bewijs dat ook zijn leven is onderworpen aan cyclische bewegingen.

Wanneer de mens het paard ontmoet, begint er een wederkerige relatie. Deze kan je doen afdalen tot in de diepste krochten van woede en angst, maar je ook doen opstijgen tot grote hoogte gelijk de vlucht van een adelaar zodat je bij het rijk van de halfgoden komt. Ik ben het grootste deel van mijn leven met paarden omgegaan en ik heb me door hun prachtige uitstraling altijd tot hen aangetrokken gevoeld. Als kind voelde ik al een diepe, onmiskenbare drang om op zijn rug te klimmen en samen een reis te maken.

Dit verhaal gaat over het pad dat ik heb gevolgd, vanaf het moment dat ik besloot een paardenwei te huren en de zorg voor mijn paard op mij te nemen. Toen ik deze stap nam, dacht ik dat het minstens drie jaar zou duren

om een volledige cyclus van voorbereiding, zaaien en oogsten te doorlopen en zo de voordelen te plukken van het hebben van mijn eigen wei. Wat begon als een reis om de leefomstandigheden van mijn paard te verbeteren, bleek uiteindelijk een streven te zijn naar zijn geluk en een leertraject over hoe ik zelf een beter mens kon worden. Ik hoop dat mijn opgedane ervaringen en inzichten voor u van enig nut zullen zijn en uiteindelijk voor uw dierbaren, mogen ze paard of mens zijn.

John J. Beckers

Mei, 2022

JAAR 1

HERFST

STAL TE HUUR

Ik kon mijn ogen niet afhouden van het eenvoudige bord met het opschrift: "Stal te huur". De enige andere informatie die het bevatte was een telefoonnummer. Ik keek naar een nogal vervallen gebouw waar de muur aan de voorkant met klimop overwoekerd was. Mijn vriendin Riana vroeg me nog eens wat ik ervan vond en haar ogen straalden. Het kostte me een paar seconden om te begrijpen dat ze het niet over de stal had maar over de witte bungalow ernaast.

Ik ving alleen de laatste zin op toen ze zei: "En dit is waar ik de rest van mijn leven wil doorbrengen". Ze had zich opgesloten gevoeld in het kleine appartement waar ze al een tijd woonde en de bungalow omringd door bomen en een grote tuin belofde veel, vooral voor een buitenmens als zij, die graag omringd was door honden en paarden. Maar mijn aandacht bleef afdwalen terwijl ik niet ophield te denken hoe het zou zijn om voor mijzelf te beginnen en mijn paard naar die stal te verplaatsen.

Ik ben het type paardenmens "één paard-één man" en in het verleden had ik mijn paard altijd op een manege gestald. Maar nu vond ik dat het tijd werd om een nieuw hoofdstuk in mijn levensboek te beginnen en te experimenteren met enkele van de ideeën die ik onderweg had opgepikt.

Als beginnend ruiter had ik geleerd om in de zogenoemde Engelse stijl te rijden, maar van jongsaf aan wist ik dat ik een cowboy wilde zijn en ik western wilde rijden. Op dat moment had ik geen idee wat precies het verschil was tussen de twee stijlen, als er al een verschil was, maar ik kon zeker een Engels zadel onderscheiden van een western zadel. Dus reed ik "Engels" op mijn eerste paard Tasja, waar ik zielsveel van gehouden heb, en gedurende de vele ritten in het bos stelde ik me voor dat ik een woudloper was die zich in onbekend gebied waagde. Dit had nog jaren zo kunnen doorgaan wanneer er geen kleine advertentie was geweest ter promotie van een driedaags evenement dat "Natural Horsemanship" heette.

Ik ging naar het evenement en kwam terug als een gelovige. Ik had altijd geweten, diep van binnen, dat het mogelijk zou moeten zijn om een band tussen jou en je paard te creëren die niet gebaseerd zou zijn op kracht of betekenisloze technieken, maar op het verkennen van een relatie tussen twee volledig ongelijksoortige wezens, die alleen een intrinsieke motivatie delen om elkaar beter te leren kennen. Dus wachtte ik tot het moment dat mijn vriendin voorstelde om een mooi terras

te zoeken om haar beslissing te vieren en toen stelde ik haar de vraag: "Denk je dat de stal nog steeds te huur is?"

RIANA

Ik ken Riana al het grootste deel van mijn leven en ze blijft me verbazen. In een ander leven zou Riana een Kozak zijn geweest. Ze is een zeer deskundig paardenmens, reed vroeger dressuur op hoog niveau, kreeg een ernstig ongeluk toen haar paard steigerde en op haar viel en tegenwoordig rijdt ze alleen nog voor haar plezier.

Ze is ook een hondenliefhebster en elke hond onafhankelijk van ras of grootte of gewicht weet meteen dat zij de leider van de roedel is. Het zou te ver gaan om haar een hondenfluisteraar te noemen, omdat ze die term niet leuk zou vinden. Ze geeft de voorkeur aan een stevige schreeuw die de klus efficiënt klaart boven het gemieremauw, zoals ze het noemt, dat sommige hondenliefhebbers gebruiken om hun dier te plezieren.

Riana is erg vriendelijk en meelevend, wat haar helpt in haar werk als verpleegster, maar wanneer dingen gedaan moeten worden, is ze vastberaden en haat ze het om tijd te verspillen aan getreuzel.

DE MONTAIGNES

Riana had onmiddellijk contact opgenomen met de eigenaren van de stal, wat niet al te moeilijk was, omdat zij ook de eigenaren van de bungalow waren. Dus hier zat ik tegenover twee van de meest intelligente ogen die ik ooit heb gezien, die toebehoorden aan mevrouw Montaigne, een mooie, goed geklede oudere dame, die een karakter van staalachtige vastberadenheid vertoonde. Haar man was ook aanwezig, duidelijk zeer toegewijd aan zijn vrouw en bereid om de onderhandelingen aan haar over te laten.

In een mum van tijd spraken we "paarden" en het bleek dat de stal vroeger twee grote koetspaarden herbergde en dat vader en zoon jarenlang regionaal aan menwedstrijden hadden deelgenomen. De zoon woonde nu in het buitenland en de vader had een leeftijd bereikt waarop hij het moeilijk vond om opnieuw te beginnen met een andere menpartner, maar "Echt, wat een geweldige tijd was het geweest!".

Toen ik ze verliet, waren we tot een regeling gekomen over de voorwaarden van de huurovereenkomst en de Montaignes zouden de noodzakelijke reparaties en verbeteringen ondersteunen. Bij het afscheid straalde het gezicht van mevrouw Montaigne: "Ik vind het zo leuk om nieuwe mensen te ontmoeten, voelt u dat ook zo?"

DE PAARDENWEI

Dus nu was ik de trotse huurder van een stal en de bonus, de paardenwei. Op dat moment had ik helemaal geen verstand van het onderhouden van een paardenwei. Maar zelfs met mijn ongetrainde oog kon ik bij nadere inspectie zien dat de wei bestond uit gras op klonteren grond. De wei was 50 bij 50 meter waarvan ik zeker wist dat het genoeg zou moeten zijn om twee paarden te voeren. Het stalgebouw en de wei waren omgeven door een scala aan kleine velden met allemaal kleine kuddes grazende paarden.

Riana vertelde me dat het veld naast ons toebehoorde aan een boer die verderop woonde, boer Jo. Ik vond boer Jo voor zijn huis, bezig met het snoeien van een haag die al perfect was en nadat ik mezelf had voorgesteld, vroeg ik hem of hij me kon helpen bij het opknappen van de wei. Boer Jo vertelde me dat hij zeventig was, hij was met pensioen en wilde minder werken, niet meer. Hij was niet onvriendelijk, meer feitelijk, dus vroeg ik hem of hij een boer kende die me wel kon helpen. Hij dacht na over mijn vraag en terwijl hij naar de lucht keek, zei hij zachtjes: "Je kunt Ted proberen".

En na dat geschenk gingen we uit elkaar nadat hij me wat minimale informatie had gegeven over waar Ted woonde. Het was niet zo dat Ted zich verstopte, maar hij had veel familie om zich heen wonen, dus ik had al op

verschillende deuren geklopt, voordat ik hem uiteindelijk vond.

Ted was jong, in de dertig en al weduwnaar. Hij had een zoon en een dochter, werkte 18 uur per dag, melkte zeven dagen per week zijn koeien, bebouwde het land én hij had een administratieve baan bij de gemeente. Ze zeggen dat wanneer je een klus goed uitgevoerd wil hebben, deze aan een persoon moet geven die veel gevraagd is. Misschien is het gezegde juist, maar aangezien de dag van een boer wordt geregeerd door het weer en de behoeften van zijn dieren, is het een zware taak om jezelf een plekje in zijn agenda te verwerven. Maar boer Ted beloofde uiteindelijk mij te willen helpen en snel te komen kijken.

OMHEININGEN

Paarden zijn vluchtdieren. De soort heeft miljoenen jaren overleefd en houdt zich aan de regel "Blijf uit de problemen". Dus wanneer het bij hen opkomt dat hun leven of het voortbestaan van de kudde wordt bedreigd, is hun meest waarschijnlijke optie om een flinke afstand te creëren tussen henzelf en het object dat het gevaar vormt. Met andere woorden, wanneer ze op de panieknop drukken, zullen ze met enorme snelheid weglopen van het object, zonder rekening te houden met eventuele obstakels die tussen hen en hun ontsnappingslocatie liggen. Zo een obstakel kan o.a. prikkeldraad zijn. Prikkeldraad werd uitgevonden als een methode om

dieren te "beschermen" of af te schermen en de pijn die werd veroorzaakt door de puntige ijzeren weerhaken werd beschouwd als een effectieve manier om dieren "op hun plek" te houden. In de Verenigde Staten werden aan het einde van de 19e eeuw oorlogen uitgevochten op de open grasvlaktes, omdat de voorstanders van prikkeldraad de draad gebruikten om een zichtbare claim op hun eigendom vast te stellen.

Grazende dieren zoals schapen en koeien pasten zich al snel aan dit soort hekwerk aan, maar voor paarden was het prikkeldraad de slechtste uitvinding die de mens had kunnen bedenken. Paarden overleven omdat ze hun roofdieren kunnen ontlopen. Roofdieren zullen dus meestal proberen hun aanval te richten op de benen of de keel waar het lichaam van het paard het meest kwetsbaar is.

Paarden zijn van nature ook "duwers". Ze reageren op druk door tegendruk te geven en afhankelijk van de omstandigheden zullen ze proberen zichzelf door het obstakel te duwen in plaats van stil te staan of achteruit te gaan. Dus wanneer een paard met de benen in prikkeldraad verwickeld raakt, of met de borst tegen de prikkeldraad aan loopt, zal het proberen door zich door de draad te duwen of zichzelf los te trekken. Gescheurde vleeswonden of verminkte benen kunnen het gevolg zijn en kunnen uiteindelijk leiden tot het afmaken van het paard. In deze eeuw is een meer humane manier ontwikkeld om dieren te beschermen, door gebruik te maken van een laagspanningsdraad die een elektrische

schok veroorzaakt wanneer het dier de draad aanraakt. De huid van paarden is erg gevoelig voor deze schokken. Hun tastharen rondom de mond kunnen gemakkelijk vaststellen of er spanning op de draad is. Ze ervaren de schok als zeer ongemakkelijk en weinigen van hen zullen zo ver gaan te blijven proberen en gewend te raken aan de elektrische schokken. Het probleem dat overblijft is het feit dat de draden zich om hun lichaam kunnen wikkelen, maar wanneer het koord niet te dun is, zal de schade minder zijn dan bij het prikkeldraad.

De meest paardvriendelijke manier tegenwoordig is het gebruik van houten heggen, maar deze moeten voldoen aan een groot aantal overheidsvoorschriften qua hoogte en constructie om zo de kracht van de paarden te weerstaan. Dit maakt het tot een dure oplossing. Toen Ted kwam kijken, had hij goed en slecht nieuws. Het goede nieuws was dat hij het werk kon doen, maar om de klus goed te doen, moesten alle omheiningspalen worden verwijderd zodat hij alle ruimte had om met zijn tractor over de weide te rijden. En hij stelde vriendelijk voor dat het misschien het juiste moment was om de oude palen te vervangen, omdat veel van hen houtrot hadden. En als bijzaak zei hij dat de bedrading oud leek en opnieuw moest worden gerepareerd. Oeps, daar ging het budget.

PADDOCK PARADISE

Jaime Jackson schreef een klassieker over het wilde paard. Zijn boek "The Natural Horse: Lessons from the wild" staat vol met feiten over het gedrag van het paard. Een feit dat lange tijd aan de aandacht is ontsnapt, is dat wilde paarden tot 48 kilometer per dag kunnen afleggen om hun voedsel te verzamelen. Om dit te kunnen doen zijn hun lichamen geëvolueerd tot voortbewegingsorganismen die perfect geschikt zijn om kleine porties gras te eten, maar ook wortels en twijgen.

Deze porties worden verteerd in hun relatief kleine maag die verbonden is met een opgerold darmstelsel waarvan de lengte kan oplopen tot bijna 40 meter. De slokdarm bedraagt 1,5 meter, de dunne darm is 20 tot 25 meter, de blindedarm 1 meter, de karteldarm 6 tot 8 meter en tenslotte de endeldarm 0,4 meter. In deze darmen wordt het voedsel opgewarmd en afgebroken door een ingewikkeld chemisch proces. Interne temperaturen kunnen oplopen tot 35 graden Celsius. Een gezond paard is een paard dat constant in beweging is, niet in het minst omdat zijn schommelende buik het risico vermindert dat de darmen in de knoop raken waardoor het spijsverteringsproces stopt. Deze verstopping wordt "koliek" genoemd en is een van de meest gevreesde paardenziektes. Zodra er een knoop is gevormd, is het erg moeilijk om deze ongedaan te maken en als de knoop niet wordt ontward door te lopen, is een operatie de laatste optie. Maar in de stalhouderij wordt vaak nauwelijks aandacht besteed aan